

La Colla de Diablers de Sant Celoni va obrir la Festa presentant el Drac de Vilardell restaurat (AIBM)

La pluja va ser la protagonista de diumenge, afectant a les parades i els actes previstos (AIBM)

REDACCIÓ
Sant Celoni

Primer tram multitudinari per Sant Martí, aigualit finalment diumenge per la pluja

■ Els actes suspesos diumenge es traslladaran a un cap de setmana del mes de desembre

La festa de Sant Martí de Sant Celoni va patir el passat cap de setmana la seva cara i creu a causa de la meteorologia. Si al primer tram de la celebració els actes van comptar amb un elevadíssim nombre de públic, els veïns de Sant Celoni van veure com diumenge s'anul·laven la major part de les activitats programades a causa de la intensa pluja. Malgrat tot,

l'Ajuntament ha decidit no suspendre-les del tot i inicialment havia previst que se celebrassin diumenge.

Però l'anunci de fortes pluges també per aquest cap de setmana ha fet reconsiderar la

primera proposta i actes com l'esmorzar popular de la colla gegantera, el concurs de pintura ràpida, l'Expressart o la inauguració de l'escultura de 'La sargantana celonina' se celebraran el proper mes

de desembre. També ha quedat suspesa, pels mateixos motius, la tradicional capvuitada que havia convocat l'Associació Residencial Esports d'aquest cap de setmana. Malgrat la incidència, però,

la regidora de Cultura Júlia de la Encarnación s'ha mostrat satisfeta del desenvolupament de Sant Martí ja que, assenyalava, actes com la cercavila gegantera de dissabte van aconseguir omplir la

plaça de la Vila, o l'obertura de la celebració amb la presentació del Drac de Vilardell restaurat, a més de l'obra de teatre del grup de teatre de l'Esplai, 'Visca el Paral·lel', va aconseguir exhaurir per tercera vegada totes les entrades disponibles a l'Ateneu per a l'espectacle. De la Encarnación ha destacat que, en aquesta edició, "hem mantingut els 28 actes de l'edició passada amb un 30 per cent de pressupost menys".

Passejada guiada per l'entorn de Sant Llorenç de Vilardell diumenge

REDACCIÓ
Sant Celoni

Diumenge, a les 10 del matí, sortirà de l'estació de Renfe la passejada guiada fins a l'ermita de Sant Llorenç de Vilardell. La ruta, que porta per lema 'Sant Llorenç de Vilardell: terra de boscos i lle-

gendes', tindrà una durada d'entre 3 i 4 hores i els participants es desplaçaran fins a l'ermita en vehicles particulars per, posteriorment, fer un a passejada a peu per aquesta antiga població del Montnegre. La ruta els portarà, des de Sant Llorenç fins al Coll, Can Riera i el castell.

Flying Renos obre el nou curs del Sessions'n'Sona a Sant Celoni

EDACCIÓ
Sant Celoni

Avui divendres, a les 11 de la nit, comença a la sala petita de l'Ateneu el curs 2011-2012 del Sessions'n'Sona. La primera cita comptarà amb les actuacions de la banda local Flying Renos i amb

Low Shake com a grup convidat. Flying Renos ha estat el conjunt guanyador del Sant Celoni Sona! Concurs 2011 i, per aquest motiu, aquesta nova programació del Sessions'n'Sona començarà amb la presentació del CD que han enregistrat com a premi.

El TALP convoca un campionat de Country i Line Dance dissabte

REDACCIÓ
Sant Celoni

L'associació de ball Tots a la Pista (TALP), ha convocat per dissabte, a les 5 de la tarda, un campionat de Line Dance que se celebrarà a la seva seu del Centre Comercial Altrium. La competició

atorgarà punts per al rànquing d'aquesta modalitat per la a Federació de Ball Esportiu i per assistir-hi el preu de l'entrada serà de 8 euros. L'import inclou l'accés al campionat, la participació a la festa LineDance que començarà a les 9 del vespre, i un refresc.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

L'escribidor

Vagi per endavant que "escribidor" és un castellanisme. Una paraula que no és acceptada per la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans i per tant no figura al Diccionari oficial de la llengua catalana. Tampoc es troba en una obra tan extensa (10 volums) com és el Diccionari català valencià balear d'Alcover i Moll que recull tot un seguit de variants dialectals i infinitat de localismes. En canvi al Diccionari de la Lengua Española de la Real Academia de la Lengua sí que hi té una entrada el mot "escribidor", encara que sigui com a coloquial. Un escribidor, segons aquest diccionari, és l'antònim d'un escriptor, és un mal escriptor. També l'he trobat en un voluminós Diccionario General Ilustrado de la Lengua Española editat l'any 1945, amb 'nihil obs-

ta't del Doctor Cipriano Montserrat, canonge, i 'Imprimase' de Gregorio, obispo de Barcelona. Diu: escribidor: m (de masculí) fam. (no de gana sinó de familiarment) Mal escritor. Tornem-hi!

Lletraferits tots dos ho comento amb una amiga, políglota, traductora i escriptora, jublada abans d'hora, i s'esvera. Què s'han cregut! Des del moment que algú vol escriure i ho posa tot en dansa per fer-ho—diu— ja és un escriptor, inèdit o no, amb més ofici o menys, però escriptor al cap i a la fi. I acaba clamant amb accent sindicalista de començaments del segle passat: Escriptors novells, inèdits, aprenents de tot el món, uniu-vos!

Segurament la meua amiga políglota, traductora i escriptora jubi-

lada abans d'hora té raó. O una part de raó. Per què tots els escriptors s'han de posar al mateix sac, al mateix nivell? Sense cap mena de dubte hi ha escriptors molt bons, d'altres de mediocres i fins i tot n'hi ha que seria millor que no haguessin publicat, pel seu benefici i pel dels seus lectors. Però, qui s'atorga el dret a determinar qui és un bon o només un mediocre escriptor? No sempre l'haver guanyat un premi prestigiós, que a vegades sembla fet a mida com alguns concursos de l'administració, és garantia de qualitat, ni tampoc una venda massiva que els converteix en best sellers gràcies a la publicitat asfixiant promoguda per una editorial de primera fila. I quedarien molts altres interrogants. En qualsevol cas qui dictamina és el criteri personal de

cada lector i també, encara que convenientment amagat en la seva intimitat, el del mateix autor que se sent satisfet o no de l'obra acabada.

L'Ernest Hemingway escrivia que "la paperera és el primer moble en l'estudi de l'escriptor". Segurament amb coneixement de causa. Alguna vegada he explicat que Jaume Cabré, autor de l'èxit de vendes i excel·lent novel·la 'Les veus del Pàmano' l'havia re-escrit quatre vegades. Es pot imaginar algú llençar a la paperera 'hemingwaiana' sis-cents fulls DIN A-4 de 80 grams, quatre vegades? I tardar set anys en acabar l'obra? No m'és possible imaginar-ho. Qualsevol escrit, per curt que sigui, encara que sigui un article mal girbat de poc més de tres

mil caràcters, amb espais inclosos i que no diu res com aquest, és l'obra, el fill, del seu autor. I se l'estima. Com pots llençar a la paperera, per molt que ho digui l'Hemingway i ho faci en Cabré, la teua obra, el teu fill? Segurament, i em sap greu per la meua amiga políglota, traductora i escriptora, jublada abans d'hora, aquí rau la diferència entre l'escriptor i l'escribidor, en ser capaç, en atrevir-se, en tenir l'hàbit o no d'utilitzar la paperera.

Són cavil·lacions íntimes de qui signa, animal de ploma, escribidor, a qui malauradament li costa molt utilitzar la paperera, diguin el que diguin l'Hemingway, en Cabré i la meua amiga políglota, traductora i escriptora, jublada abans d'hora.